

Dolors Reig
AMICS DE LA UNESCO DE GIRONA

AL PEU DELS TURONS

«*Ens podríem interpel·lar si la ciutat on resideix aquesta universitat concreta [UdG] s'assabenta suficientment de la seva existència i dels seus resultats*»

Jordi Dalmau, escriptor i articulista setmanal d'aquest diari des de fa vint-i-set anys, està preocupat des de fa temps per la relació entre universitat i ciutat. Fa uns dies va agafar el número 25 de la revista *Engega*, editada per la UdG, i va comptar quantes tesis doctorals es van obtenir l'any 2013 a la universitat i quins temes van tractar. Són un esplèndid conjunt de 82 tesis -em comentà-. I m'hi vaig fixar. Vaig llegir-ne els títols o enunciats que cada doctorand haurà treballat durant llarg temps. D'alguns temes, els correspo-

nents a l'àmbit de la ciència pura, es pot suposar que es mouen en un terreny difícilment explicable al gran públic, però a la branca de lletres i humanitats hi ha alguns enunciats que podrien resultar engrescadors de conèixer sempre comptant amb una bona voluntat pedagògica per part dels que haurien de presentar-los. Crida l'atenció la varietat d'assumptes tractats: estudi d'un cas d'aula d'acollida lingüística, el consum de cannabis en estudiants, els salaris al sector de la construcció, la participació ciutadana en l'urbanisme, inclusió social de les persones cegues, dificultats de les polítiques culturals a Catalunya, participació activa de les persones grans, dret a la seguretat i a la salut dels treballadors estrangers, les xarxes turístiques esportives... Una tan rica diversitat deixa entreveure la importància de la dedicació al treball i ara i aquí cal deixar-ne constància amb una sincera felicitació als nous doctors, extensiva també a la pròpia UdG com a *alma mater*. Són temes possiblement atractius per a uns auditoris gironins que ja es mostren molt interessats en qüestions diverses, sobretot quan es tracta d'assumptes de proximitat i de realitat quotidiana.

I a la vista d'aquest repertori, ens podríem interpel·lar si la ciutat on resideix aquesta universitat concreta s'assabenta suficientment de la seva existència i dels seus resultats. Es pot tenir la percepció de què la ciutat i la universitat són dos ens prou aqueferats cadascun en la seva parcel·la, com dues barques que amarren al mateix moll, però feinegen en mars diferents. Podria ser vàlida aquella imatge que entra pels ulls: la universitat té una feina molt elevada, enlairada en els seus

turons i la ciutat llaura a la terra baixa, a prop dels rius. I seria molt trist que una i altra no es fessin. Contemplant l'aportació a la cultura que representa l'obtenció de les tesis hi hauria aquí una ocasió magnífica de retrobament entre ciutadania i comunitat universitària. Al peu dels turons, seria desitjable que els nous doctors volguessin fer un exercici de pedagogia, baixant a explicar la seva tesi, amb voluntat de fer-se conèixer, amb ànim de mestratge i de participació cívica.

Des d'aquest espai, podem donar fe d'aquesta pràctica de fer-nos. En el marc de l'activitat d'Amics de la UNESCO de Girona, els exemples més propers en el temps són: el Dr. **Josep M. Aguirre** qui ens va instruir amb la seva exposició sobre la Llei de Costes i com aquesta afecta els camins de ronda, amb motiu del darrer dia del medi ambient (5 de juny) i la Dra. **Lluïsa Faxedas** qui va dissertar sobre la representació de la pau en les obres d'art amb motiu del darrer DENIP (30 de gener).

Un altre aspecte a tenir en compte són les càtedres. He fet el mateix exercici que en Dalmau: comptar quantes n'hi ha adscrites a la UdG. N'hi ha 28. Per definició

«**Els turons on està instal·lada la universitat no són atalaies des d'on mirar amb una certa distància i fredor què passa a la terra baixa [...]**»

«**[...] des dels turons es pot observar més bé què es fa i qui hi participa, i tenir així elements objectius per analitzar i valorar la tasca educativa i ciutadana**»

les càtedres «són unitats que promouen l'estudi i la recerca, mitjançant activitats de reflexió, debat i difusió amb una elevada voluntat de relació amb el territori». I també ens podem fer la mateixa pregunta: la ciutadania les coneix? A tall d'exemple només n'esmentaré dues de la branca de lletres de les més consolidades: la de filosofia **Ferrater Mora** amb el Dr. **Josep Ma. Terricabras** al capdavant i la **Ma. Àngels Anglada-Carles Fages de Climent** dirigida per la Dra. **Mariàngela Vilallonga** que ens apropa als nostres literats a través de publicacions, itineraris, fòrums literaris, Les lliçons de la càtedra, etc.. I les dues càtedres UNESCO: la de Polítiques culturals i cooperació dirigida pel Dr. Alfons Martinell i la de Desenvolupament humà i sostenible conduïda durant molts anys pel Dr. Jordi de Cambra i actualment sota la batuta del Dr. **Gonzalo Escobar**. Amb elles compartim inquietuds, anhels i projectes dins el marc de la xarxa civil UNESCO. Una prova recent d'aquests espais compartits ha estat la participació d'ambdues càtedres a la vuitena trobada de la xarxa de les comarques gironines i la Catalunya Nord, el proppassat 5 d'abril a Tossa.

Els turons on està instal·lada la universitat no són atalaies des d'on mirar amb una certa distància i fredor què passa a la terra baixa, a prop dels rius, ans al contrari des dels turons es pot observar més bé què es fa i qui hi participa, i tenir així elements objectius per analitzar i valorar la tasca educativa i ciutadana que es duu a terme al peu dels turons.

Podem concloure que, tot i haver-hi molt camí a recórrer, tenim evidències que ja estem caminant.

